

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of דף פ יומא -
The topics we will learn about today include:

The Gemara continues its discussion about the שיעורי תורה, the measurements used to calculate various Torah Laws.

The gemara also explains the specific שיעור mentioned in the mishna of מלא לוגמיו, which is the שיעור specified to be עובר the איסור of drinking on Yom Kippur.

A

שיעורי תורה
the measurements used
to calculate various
Torah Laws

B

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

תפסת מרובה לא תפסת
תפסת מועט תפסת

If you have two options to choose from - a larger amount and a smaller amount, you should choose the smaller amount, as the smaller amount is included in the larger amount, and you can be sure of that. This concept is mentioned several times in Shas, and the Rishonim have various ways of explaining this in Halacha.

בכדי אכילת פרס

Besides the shiur for being liable for eating a forbidden food, which is usually a כזית, the Torah also specifies a length of time for eating this forbidden food, in order to be liable. This shiur is בכדי אכילת פרס, which is the amount of time it takes to eat a half a loaf of bread. This is defined in Halacha as anywhere between approximately two to nine minutes.

B

מלא לוגמיו
the שיעור specified for
drinking on Yom Kippur

C

אכילה גסה - There is a Machlokes whether אכילה גסה is considered או לא שמייה אכילה או לא שמייה or not.

C

תפסת מרובה לא תפסת
תפסת מועט תפסת

בכדי אכילת פרס
אכילה גסה
שמייה אכילה
או לא שמייה אכילה

1 So let's review.....

Our Gemara continues its discussion about שיעורין - measurements prescribed in the Torah.
 תניא רבי אומר כל השיעורין כולן בכזית
 All כזית related to food are a כזית.
 חוץ מטומאת אוכלין
 With the exception of טומאת אוכלין, where food that has become טמא can only transfer טומאה to other food if it has a שיעור of a כביצה.
 ששינה הכתוב במשמעו
 ושינו חכמים בשיעורין
 Since the Pasuk expressed itself differently by stating:
 מכל האוכל אשר יאכל - And אשר יאכל is superfluous, the Chachamim therefore learn that the שיעור is likewise different, and it is understood to be
 אוכל הבא מחמת אוכל -
 A food that comes from something edible, namely
 ביצת תרנגולת - The egg of a chicken.
 We do not measure by the egg of a larger or smaller bird, because the Chachamim learn from this very Pasuk
 מכל האוכל אשר יאכל -
 אוכל שאתה אוכלו בבת אחת
 Food that can be swallowed at one time,
 ושיעורו חכמים אין בית הבליעה מחזיק יותר מביצת תרנגולת
 The Chachamim determined this to be specifically the size of the egg of a chicken.
 =====

1 תניא רבי אומר...
 כל השיעורין כולן בכזית
 חוץ מטומאת אוכלין

טמא
 Food that has become טמא
 can only transfer טומאה to other food
 if it has a שיעור of a כביצה

שינו חכמים
 במשמעו
 ושינו חכמים
 בשיעורין

מכל האוכל אשר יאכל ?

the egg is also different
 אוכל הבא מחמת אוכל
 A food that comes from something edible
 ביצת תרנגולת
 אוכל
 לאתה אוכלו
 בבת אחת

2 א"ר אלעזר האוכל חלב בזמן הזה צריך שיכתוב לו שיעור

שמה יבא בית דין אחר וירבה בשיעורין
 Rebbe Elazar teaches that someone who inadvertently eats חלב
 should write down the שיעור of how much he ate - rather
 than simply that he's obligated in a Korban Chatas - so that
 when the Bais HaMikdash will be rebuilt, he will be able to
 determine if he needs to bring a Korban for this amount.
 Perhaps what was considered a כזית at the time was not accurate.
 =====

2 אמר רבי אלעזר

האוכל חלב
 בזמן הזה
 צריך שיכתוב לו
 שיעור
 שמה יבא
 בית דין אחר
 וירבה
 בשיעורין

Perhaps what was considered a כזית then is not really accurate
 he should write down the גזירה of how much he actually ate

3 Rebbe Yochanan teaches further on the topic of שיעורים:

אמר רבי יוחנן שיעורים של עונשין הלכה למשה מסיני
 All the שיעורים related to מצוות and איסורים which make one
 liable to punishment, are all הלכה למשה מסיני.
 The Braisa cites אחרים that the שיעורים were temporarily
 forgotten, and re-instituted by the Bais Din of Yaavetz, who was
 עתניאל בן קנז.
 =====

3 אמר רבי יוחנן
 שיעורים של עונשין הלכה למשה מסיני

אחרים...
 The Braisa cites אחרים...
 were temporarily forgotten,
 and re-instituted by
 the Bais Din of Yaavetz
 עתניאל בן קנז

4 The Gemara now returns to the Mishnah at the beginning of the Perek which taught:
 - והשותה מלא לוגמיו חייב
 The minimum amount one must drink to be כרת is חייב - which means, both his cheeks full of liquid.
 אמר רב יהודה אמר שמואל לא מלא לוגמיו ממש
 אלא כל שאילו יסלקנו לצד אחד ויראה כמלא לוגמיו
 Rav Yehuda in the name of Shmuel clarifies that this does not mean a mouth full of liquid, but rather only one cheek full of liquid, and when the Mishnah states לוגמיו, it means to say כמלא לוגמיו - like a mouthful. If it's very full on one side, it appears as if his mouth is full of liquid.

4 והשותה מלא לוגמיו חייב

The minimum amount for drinking is when both cheeks are full of liquid

אמר רב יהודה אמר שמואל
לא מלא לוגמיו ממש
אלא כל שאילו יסלקנו לצד אחד
ויראה כמלא לוגמיו

If it's very full on one side it appears as if his mouth is full

5 The Gemara continues:
 מתקיף לה ר' זירא
 מ"ש אכילה דכל חד וחד בככותבת
 ומ"ש שתיה דכל חד וחד בדידיה
 Why is the שיעור of eating a הגסה uniform for every person, large or small, while the שיעור of drinking is לוגמיו of each individual, according to his size?

5 מתקיף לה ר' זירא

מאי שנא אכילה **ומאי שנא שתיה**
דכל חד וחד **דכל חד וחד**
בככותבת **בדידיה**

מאי שנא לוגמיו
of each individual

6 Abaye explains;
 קים להו לרבנן בככותבת דבהכי מיתבא דעתיה
 בציר מהכי לא מיתבא דעתיה
 Regarding eating, the Chachamim determined that הגסה is a שיעור that will ease anyone's hunger -
 מיהו כולי עלמא טובא ועוג מלך הבשן פורתא
 albeit for a regular person, some more, while for a larger person, less.
 However,
 בשתיה בדידיה מיתבא דעתיה
 בדחבריה לא מיתבא דעתיה
 Regarding drinking, one's thirst will only be relieved with liquid in the amount of his own cheek full, and not with less than that.

6 א"ל אביי
 קים להו לרבנן

בשתיה **בככותבת**
דבהכי מיתבא דעתיה **דבהכי מיתבא דעתיה**
בציר מהכי **בדחבריה**
לא מיתבא דעתיה **לא מיתבא דעתיה**

one's thirst will only be relieved with liquid in the amount of his own cheek full

Albeit for a regular person, some more, while for a larger person, less

7 Similarly, כותבת הגסה is the שיעור regardless of what type of food it is.

מיהו בשר שמן טובא לולבי גפנים פורתא
Even though fatty meat will offer greater relief than shoots or greens will.

So too, as with all איסורים, one is only חייב כרת if he ate the כותבת פרס בכדי אכילת פרס

Here too,
קים להו לרבנן דבהכי מיתבא דעתיה
בטפי מהכי לא מיתבא דעתיה

The Chachamim determined that it will offer relief only if eaten in this amount of time, but not if eaten over a longer period of time.

=====

7 Similarly, כותבת הגסה is the שיעור regardless of what type of food it is.

מיהו בשר שמן טובא
לולבי גפנים פורתא

So too, as with all איסורים...

כותבת בכדי אכילת פרס
קים להו לרבנן
דבהכי מיתבא דעתיה
בטפי מהכי לא מיתבא דעתיה

8 The next Halachah in the Mishnah was;

כל האוכלים מצטרפין לככותבת
וכל המשקין מצטרפין למלא לוגמיו
האוכל ושותה אין מצטרפין

All food OR all drinks combine for their respective minimum shiur. But food AND drink do not combine.

Our gemara clarifies that even salt added to meat can add to the shiur to make up a כותבת הגסה. Although salt alone is not considered a food, when combined with another food, it is considered food. The same is true with liquid that is cooked with vegetables, as כל אכשורי אוכלא אוכלא הוא, anything that aids in preparation of the food is considered part of the food itself.

=====

Raish Lakish also teaches that someone who eats אכילה גסה, overeating to great excess, is פטור on Yom Kippur, as the pasuk מוסיק, one who causes damage to himself, which is the case with someone who overeats to great excess.

So too, regarding all other איסורים expressed בלשון אכילה, one would be פטור for אכילה גסה, or for eating it raw, because anything eaten in an unusual manner is not considered אכילה.

8 כל האוכלים מצטרפין לככותבת
וכל המשקין מצטרפין למלא לוגמיו

כאזל ושותה אין מצטרפין

אמר ריש לקיש
האוכל אכילה גסה ביוה"כ
פטור

אשר לא תעונה
פטור אמיק